

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci

žalobkyně: **Z. J.**
bytem X
zastoupena obecným zmocněncem J. P.
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
se sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava-Moravská Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 71332/2016 ze dne 30. 5. 2016, ve věci
dopravního přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy č. j. MSK 71332/2016 ze dne 30. 5. 2016 (dále jen napadené rozhodnutí), kterým bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), zamítnuto jako opožděné odvolání

žalobkyně směřující proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností (dále jen správní orgán prvního stupně) č. j. SMO/121563/16/DSČ/Val ze dne 31. 3. 2016. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobkyně shledána vinnou z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen zákon o silničním provozu) ve spojení s § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a v návaznosti na ust. § 22 odst. 2 písm. a) prováděcí vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla na pozemních komunikacích a úprava řízení provozu na pozemních komunikacích.

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel z toho, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo doručeno do datové schránky zmocněnce žalobkyně dne 5. 4. 2016. Od tohoto dne počala žalobkyni běžet 15 denní lhůta pro podání odvolání, která skončila dne 20. 4. 2016. Správní orgán prvního stupně sice obdržel dne 20. 4. 2016 z adresy X prostý elektronický e-mail, který obsahoval blanketní odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, k jeho potvrzení však ve lhůtě 5 dnů a způsobem uvedeným v § 37 odst. 4 správního řádu nedošlo, a proto k němu žalovaný nepřihlížel. Dne 26. 4. 2016 bylo k poštovní přepravě předáno podání, kterým se zmocněnec žalobkyně opětovně odvolal proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Toto podání žalovaný vyhodnotil jako opožděné odvolání, a proto jej napadeným rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítl pro opožděnost. Odvolací lhůta skončila žalobkyni dne 20. 4. 2016 a podání zároveň nebylo možno vztáhnout jako potvrzení k e-mailu ze dne 20. 4. 2016, neboť podle žalovaného uplynula 5 denní lhůta pro jeho doplnění způsobem podle § 37 odst. 4 správního řádu.
3. Žalobkyně důvodnost žaloby postavila na úvaze, že svým postupem si zachovala lhůtu za situace, kdy v poslední den lhůty, tj. 20. 4. 2016, podal její zmocněnec z elektronické adresy X blanketní odvolání, které sice nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, avšak odvolání doplnila prostřednictvím svého zástupce podáním, které bylo předáno k poštovní přepravě v průběhu zákonné lhůty pro potvrzení podání ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu dne 25. 4. 2016.
4. Dle žalovaného poštovní obálka zásilky s předmětným odvoláním žalobkyně obsahuje otisk poštovního razítka s datem 26. 4. 2016. Pokud žalobkyně předložila podací lístek České pošty s datem podání 25. 4. 2016, nejedná se podle žalovaného o datum podání zásilky ve smyslu § 40 písm. d) správního řádu. Žalobkyně totiž využila služby DopisOnline, jejímž předmětem je elektronické objednání zpracování a podání poštovní zásilky do poštovní sítě. Žalovaný odkázal na obchodní podmínky pro poskytování služby DopisOnline, podle nichž je smlouva uzavřena okamžikem akceptace elektronické objednávky. Tato objednávka se však nepovažuje za podání poštovní zásilky, přičemž sjednáváná smlouva není poštovní smlouvou podle zákona o poštovních službách. Poštovní smlouva je podle žalovaného uzavřena až faktickým podáním zásilky do poštovní přepravy, a proto den učinění elektronické objednávky nemůže být dnem podání poštovní zásilky do poštovní sítě. Obchodní podmínky pro poskytování služby DopisOnline navíc výslovně vylučují aplikaci Poštovních podmínek a zákona o poštovních službách na

smluvní vztah uzavřený v rámci služby DopisOnline až do doby podání zásilky do poštovní přepravy. Jestliže Česká pošta namísto data podání poštovní zásilky chybně vyznačila na podacím lístku datum uskutečnění elektronické objednávky, tj. den 25. 4. 2016, který je odlišný od data 26. 4. 2016 vyznačeného na obálce zásilky i data uvedeného na internetových stránkách České pošty v aplikaci sledování zásilek, musí jít tato chyba k tíži žalobkyně. Při posuzování včasnosti odvolání žalobkyně musel žalovaný vycházet z obálky doporučené zásilky resp. z veřejně dostupných informací na internetových stránkách České pošty. Dále žalovaný jednání žalobkyně resp. jejího zmocněnce označil za procesní obstrukce užívané stejnou skupinou zmocněnců, jejichž klienti jsou v soudním řízení zastupováni právním zástupcem žalobkyně.

5. Krajský soud rozhodl o žalobě dne 28. 12. 2016 pod čj. 20 A 23/2016-30 tak, že napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, neboť přisvědčil názoru žalobkyně, přičemž svůj názor opřel i o rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 14. 7. 2016, čj. 60A 4/2016-109, který koneckonců byl i zveřejněn ve Sbírce soudních rozhodnutí NSS č. 11/2016 pod číslem 3465/2016. Proti rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 28. 12. 2016 čj. 20 A 23/2016-30 žalovaný správní orgán podal včasnou kasační stížnost, na základě které Nejvyšší správní soud rozsudkem na základě usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (ze dne 19. 12. 2017, čj. 10 As 20/2017-49), ze dne 25. ledna 2018 čj. 10 As 20/2017-62 rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Dle Nejvyššího správního soudu služba DopisOnline je službou umožňující zákazníkovi elektronicky objednat zpracování a podání poštovních zásilek uvedený v v poštovních podmínkách. Jedná se o kombinaci několika dílčích služeb, v rámci kterých Česká pošta zabezpečí zpracování zásilek, a dále jejich podání do poštovní sítě. Zpracování zásilky se rozumí její tisk a kompletace, tj. balení a potisk obálky. Elektronickou objednávku se rozumí objednávka poštovních služeb České pošty prostřednictvím elektronického formuláře na webu (článek 3 obchodních podmínek služby DopisOnline). Prvotní smlouva je mezi zákazníkem a Českou poštou uzavřena okamžikem, kdy pošta akceptuje objednatele řádně vyplněnou a potvrzenou elektronickou objednávku odeslanou přes adresu <https://online.postservis.cz>. Do okamžiku poštovního podání se smluvní vztah řídí občanským zákoníkem. Poštovní smlouva podle zákona o poštovních službách je mezi Českou poštou a zákazníkem uzavřena teprve podáním zásilky do poštovní přepravy. Tato druhá smlouva se řídí zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami platnými v den podání. Nejvyšší správní soud poukázal na ust. § 2 písm. a) zákona o poštovních službách, dle něhož se poštovní zásilkou rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Podle § 2 písm. m) téhož zákona, se poštovním podáním rozumí převzetí poštovní zásilky nebo poukazované peněžní částky provozovatelem k poskytnutí poštovní služby. Zpracování elektronických souborů do podoby listinných zásilek (tedy tisk, vložení do obálky a opatření adresou) Českou poštou v rámci služby DopisOnline není poštovní službou ve smyslu zákona o poštovních službách, resp. ve smyslu poštovních podmínek. Podle Nejvyššího správního soudu vztah upravený zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami vznikne až ve chvíli předání vytvořené listinné zásilky k poštovní přepravě, kdy je uzavřena poštovní smlouva. Teprve uzavřením poštovní

smlouvy je zásilka podána k poštovní přepravě a pouze tento okamžik je rozhodný pro posouzení včasnosti podání z hlediska dodržení veřejným právem stanovených lhůt. Nejvyšší správní soud se taktéž vyjádřil k charakteru podacího lístku tak, že se nejedná o veřejnou listinu, které svědčí presumpce správnosti. Odkázal na ust. § 53 odst. 3 správního řádu, které vymezuje veřejné listiny jako listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávních celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné. Pro podací lístek platí, že určitou důkazní hodnotu má, ovšem stačí formální popření jeho správnosti, aby nastoupila důkazní povinnost a důkazní břemeno toho, kdo tvrdil skutečnosti, jež měly být podacím lístkem doloženy. Nejvyšší správní soud uzavřel, že není žádný rozumný důvod se domnívat, že v případě služby DopisOnline, která je službou ryze soukromé povahy, má být za okamžik podání zásilky k poštovní přepravě považován z hlediska veřejného práva již den objednání této služby, bez ohledu na to, kdy pošta skutečnou zásilku zpracuje a předá ve smyslu zákona o poštovních službách k poštovní přepravě. Den elektronické objednávky služby DopisOnline přes webovou stránku <https://online.postservis.cz> není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.

6. Krajský soud je vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, a proto v souladu s výše uvedeným právním názorem Nejvyššího správního soudu nelze uznat žalobní tvrzení, že odvolání bylo podáno včas, když z podacího lístku vyplývá datum podání 25. 4. 2016. Šlo totiž o den elektronické objednávky služby DopisOnline, zatímco rozhodným okamžikem pro posouzení včasnosti podání jejího odvolání bylo zpracování této objednávky do podoby listinné zásilky dne 26. 4. 2016 a předání této zásilky k poštovní přepravě téhož dne, tedy po marném uplynutí lhůty k podání odvolání.
7. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobkyně jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
8. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v tomto řízení úspěch neměla a žalovaný se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdal (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je kasační stížnost nepřipustná s odkazem na ust. § 104 odst. 3 písm. a) věty první s.ř.s.

Ostrava dne 28. března 2018

JUDr. Jana Záviská, v.r.
samosoudkyně

